

Rajtam múlik?

Rajtam IS múlik! De mi múlhat rajtam? Az a helyzet hogy sok minden múlhat már egy magamfajta gyereken is. Az a kérdés hogy mi? Ezt sokféleképpen meg lehet válaszolni: a bolygó jövője, a természet megóvása, a tengerek-óceánok védelme. Hogyan segíthetek a bolygónak? Nem szemetelek, nem szennyezem a környezetet, szelektíven gyűjtöm a hulladékot, és ezernyi más jó megoldás van még. Jól tudom, nagyon sok szörnyűség történt az utóbbi években, de a Földet meg kell óvni és ennél semmi, de semmi sem fontosabb. Mert ha a Föld elpusztul, akkor hol fogunk élni, mi lesz az otthonunkkal és több millió kérdés van még, amire nem tudjuk a választ. De ahogy mondás tartja, „Holtig tanul az ember.”. Bár ameddig nem tudjuk megfékezni a szennyezést, addig mindent meg kell tenni, hogy ne romoljon a helyzet. Ehhez az kell, hogy minél többen fogjunk össze és akadályozzuk meg a Föld pusztulását. Tényleg arra van szükség, hogy senki se azt nézze, mi a legfontosabb saját magának, hanem mi a fontos a bolygónknak. A környezetszennyezések közül főleg a lég- és vízszennyezés nagyon káros. De segíthetünk ezen, ha a hulladékot és a szemetet összeszedjük vagy eleve el sem szórjuk. Ne az utcákon, folyókban, óceánokban, tengerekben kössön ki! Az álló és folyóvizekbe kerülő olaj és olajszármazékok a vízi élővilágot nagy mértékben károsítják, pusztítják. Ugyanígy a nem lebomló műanyagok szintén nagy károkat okoznak a vízi ökoszisztémának. A legnagyobb károkat az ember okozza, az elmúlt időszakban hatalmas lett az ember ökológiai lábnyoma (12,8 milliárd hektár), amely nagy részben az ipari és a mezőgazdasági tevékenységek következménye.

A világ vezető gazdasági nagyhatalmai, főleg az USA és Kína játszott szerepet az ökológiai lábnyom növekedésében. Az USA gazdasági zónájának feltörekvő része, a középnyugati (Mississippi-medence és a Prairie Terrace) szolgáltatóipar nagyüzemi árutermelő mezőgazdasággal és az Atlanti-óceán északi partjaival rendelkezik. A csúcstechnológiás helyek közepes méretű városok az egyetemek közelében, közepes és kis városok, ezek a városok jó kommunikációs és közlekedési feltételekkel rendelkeznek, és magasán képzett munkaerő él itt. Az északi régió az első olyan régió, mely ásványkincseket használt fel az új világ alapjainak megalapozásához. A város alapjainak, a vasúti hálózat kiépítésének, a 19. századi modern építészeti stílusú lakó- és irodai felhőkarcolóknak mind magas minőségű acélra van szükségük. Az Appalache-hegység vasérc eszközei, kis mennyiségű vasérc, fa, folyami vízerő, ipari víz és vasérc, a Nagy Tavak színesfémjei és csapadékvize nyersanyagot és energiatermelést biztosít acél, színesfém kohászat és nehézgép.

Az Atlanti-óceán északi partján a korábban kereskedelmi célú gabonafélék termelése elhervadt. A gazdálkodók a friss gyümölcsök és zöldségek nagyvárosokba történő beszállítására összpontosítanak, de a kereskedők ezt kiegészítik azzal, hogy a szubtrópusi régió (Florida, Kalifornia) hideg láncán keresztül gyümölcsöket és zöldségeket szállítanak. A város állattenyésztői tej- és húskészítmények, valamint friss tojás értékesítésével élnek meg. Ezen a területen a virágtermesztés is nagy keresletet mutat. Az erdészet és a vadászat az Appalache-hegység tipikus jellemzői. A Nagy Tavak mentén a mezőgazdaság kettős: erősen gépesített. A nagy takarmányok számára zöld takarmányt termesztnek. A Nagy-tavak délnyugati részén, a lösz által kialakított barna vörös mezőkön és fekete talajon a gabonatermő terület valóban kialakult - ez az északi régió élőhelye: a Középnnyugat. A kukoricát, szójababot, sertést és szarvasmarhát mind a földeken termesztik. A szárazabb talajokon búza ültetési területeket alakítottak ki.

A második ahol nagyon elterjedt a mezőgazdaság az Kína. Kínában a megművelhető terület 94.97 millió hektár, amely területének 9.8 és a világ összes szántó föld területének 7%-a. A mezőgazdaság foglalkoztatja a kínai munkaerőpiac legnagyobb részét, ugyanis az 1,4 milliárdos népességből közel 900 millió főt tesznek ki a farmerek. Mezőgazdasági termelés főként Kína délkeleti, északi és északkeleti részén folyik, ahol a síkságok és a folyóvölgyek találhatóak. A farmerek legnagyobb része kisbirtokokon műveli a földet, de nagyobb gazdaságok is jellemzőek az országra. Ez utóbbiak hivatottak elsősorban a termelés további növelésére műtrágyázás és technikai újítások alkalmazásával. A mezőgazdaságba pedig világ első és a termékek előállításában is, így a rizs, burgonya, köles, földmogyoró, árpa és teatermesztésben, valamint még a sertésenyésztésben nincs vetélytársa. Az összes termény kibocsátása körülbelül 500 millió tonna évente. A Jangce folyó völgye és Dél-Kína rizstermelése az összes termelés két ötödét teszi ki. A búza, amelyet az Észak-Kínai síkságon termesztnek az összes gabonatermés ötödét adja, a kukorica pedig negyedét. A nemzetközi zöldség- és gyümölcs piacon Kína egyelőre még nem potenciális versenytárs azonban a világ legnagyobb termelője. Jelenleg a gyümölcstermelés körülbelül 62 millió tonna, a zöldségtermelés 405 millió tonna évente. A változatos éghajlat sokféle gyümölcs termesztését teszi lehetővé. Délen a trópusi klíma előnyös a banánfélék, citrusfélék és más trópusi növények termesztéséhez. Északon a lombhullató gyümölcsök, alma, szőlő és melegházas zöldségek dominálnak. Mindkét hatalom mezőgazdasága teljes mértékben kizsigereli a természetet, mert olyan helyen próbál meg növényeket termesztetni és akkora mennyiségben, ahol ezt az éghajlat és a természet nem tenné lehetővé.

Az iparban is nagy szerepet játszik Kína Az ipar, amely Kína GDP-jének mintegy felét adja, az ország legfejlődőképesebb ágazata. Mind a nehéz-, mind a könnyűipar fontos Kínában, de a szakképzettséget igénylő iparágak is terjedő félben vannak az országban. Prognózisok szerint, a jövőben az autóipar nagyfokú bővülése várható, ami csak tovább fokozza Kína így is óriási környezetszennyezését. Amelynek egyik oka, hogy Kínában sok területen máshol már betiltott vegyszereket is alkalmaznak, és ez a környezeti problémák mellett a rákos megbetegedések számát is növeli. De a külkereskedelemben lehengerlő, mely folyamatosan bővül. 2004-ben meghaladta az 1000 milliárd amerikai dollárt az összes külkereskedelmi forgalma. A Kínai Népköztársaság 2001-es WTO-hoz való csatlakozása óta a külföldi termékek áramlása jóval szabadabb lett. Már bármilyen magánszemély folytathat az ország határain túl nyúló kereskedelmet, ellentétben a korábbi gyakorlattal, amikor ezt csak az állami külkereskedelmi vállalatok folytathatták. A kínai vám statisztikák szerint a 2007. évi első félévi külkereskedelmi adatok a következőképpen alakultak: Az összforgalom elérte a 981 Mrd USD-t, (előző év hasonló időszakához képest +23,3%) ebből az export értéke 546,7 Mrd USD-t, (+27,6%) az import 434,2 Mrd USD-t (+18,2%) tett ki. Becslések szerint a 2007. évi külkereskedelem összvolumene 2100 Mrd USD lesz. Az első három kereskedelmi partner továbbra is az EU, az USA és Japán. Az EU-Kína kereskedelem összvolumene 158,4 Mrd USD-t (+27,3%), az USA-Kína kereskedelem összvolumene 140,6 Mrd USD-t (+17,4%), a japán-kínai volument 110 Mrd USD (+14,5%). A diverzifikálási törekvések nyomán az első három külkereskedelmi partner mellett fontos szerep jut Oroszország, India, Dél-Korea, az ASEAN, az afrikai és a latin-amerikai országoknak is.

Én mit tehetek a nagyokkal szemben? Nem veszem meg a termékeiket.

Az üzletekben próbálok magyar árut vásárolni, helyi szinten a helyi kistermelők és kereskedők portékáit részesítem előnyben és erre próbálok a család többi tagját is ösztönözni.